

Naturligvis forsøger man alle Steder, hvor man har tvungen Selvangivelse, at fremtvinge den ved ret kraftige Midler, men jeg tror dog ikke noget Sted ved saa kraftige Midler. Der kunde jo ogsaa tænkes mange andre Maader, f. Eks. Dagsmulκτη, maa-ske kombineret med en mindre Forhøjelse i Lighed med den, vi har for Indkomst-skattens Vedkommende. Jeg tror, som sagt, man her er gaaet noget over Stregen, og det, at man sætter en Grænse ved 6,000 Kr., afbøder egentlig ikke paa nogen Maade de Betæneligheder, der er derved.

Jeg kommer saa til den midlertidige Forhøjelse og Udvidelse af Ølskatten. Det er jo paa det nærmeste en Fordobling af Skatten paa alkoholholdigt Øl, nemlig fra 9½ Kr. pr. hl til 18 Kr. eller fra 3¼ Øre pr. Halvflaske til 6¼ Øre. Desuden tager man med ind under Skatten — hvad jeg før har berørt — en vigtig Produkt-klasse, der hidtil har været fri, nemlig det lagrede skattefrie Øl. Det har vel for det første skattetekniske Vanskeligheder at sætte en ganske klar Grænse her, men det er Spørgsmaal af den Art, man hellere maa tale om i et Udvalg. Jeg har allerede tilkendegivet, at jeg nærer nogen Betænelighed ved at gaa saa vidt som til at tage dette hidtil ubeskattede Øl med. Hvis man frygter for, at det skal gaa op i Pris til Fordel for Bryggerierne som Følge af, at man forhøjer Skatten for det skattepligtige Øl, har man jo i disse Tider med den uhyre Myndighed, der ligger i Ministeriets Haand, Midler derimod. Man kan jo hindre dette, saaledes som man, den Gang man blev enig om at give Bryggerierne Lov til at forhøje Ølpriserne — i Modsætning til de Aftaler, der blev sluttet i 1912 — faktisk betingede sig en Maksimalpris ogsaa for det skattefrie Øl, skønt Bryggerierne med Hensyn til dette Øl ikke var bundne ved Aftalerne i 1912. I øvrigt skal jeg ikke gøre nogen Indven-ding mod Forhøjelsen af Ølskatten for det hidtil beskattede Øl. Som den højtærede Fi-nansminister udtalte, kan den jo ogsaa be-grundes ved den Produktionsindskrænkning, der finder Sted, hvilket atter vil sige et Ind-tægtstab for Statskassen, som man maa søge at faa Erstatning for. I det hele taget er der ikke noget at sige til, at det alkoholholdige, det stærke Øl i Tider som disse bliver stærkt beskattet.

Medens Finansministeren i øvrigt har holdt sig til den Forstaaelse, der har været mellem os under hele Krigstiden, nemlig at der ikke skulde røres ved det organisatoriske i Skattelovene — dette

skulde opsættes til efter Krigen —, har han med Hensyn til den midlertidige Forhøjelse af Tobaksbeskatningen indført et nyt Princip, hvad han jo ogsaa selv gjorde opmærksom paa. Det er let at se, hvad der har ført dertil, nemlig at man maatte have Cigarer og Cigarillos med, hvis man vilde have noget ordentligt ud af Skatten. Ved en Forhøjelse af To-bakstolden, selv om Forhøjelsen var blevet meget større end den, her er foreslaaet, vilde man aldeles ikke kunne naa det Formaal, man har sat sig, medmindre man ved en eller anden Foranstaltning lagde en særlig Afgift paa Cigarerne. Det var ganske nødvendigt at komme enten til en Banderoleskat eller til Mo-nopol eller til en Foranstaltning som den foreslaaede. Finansministeren har gjort Rede for de Overvejelser, der har fundet Sted i Ministeriet om denne Sag, naturligvis ikke i Enkeltheder, det kan man heller ikke forlange, men han har dog sagt saa meget, at man alvorligt havde overvejet Muligheden af en Banderoleskat, men var meget tilbage derfor paa Grund af de dermed forbundne Vanske-ligheder. Dette kan jeg umuligt bebrejde den højtærede Finansminister, thi det er i sin Tid gaaet mig paa akkurat samme Maade. Ogsaa jeg overvejede alvorligt Spørgsmaalet om Banderoleskat paa Ci-garar, men veg tilbage for de samme Vanskeligheder. Det vilde være for vidt-løftigt at komme ind paa disse Vanskelig-heder her, men jeg kan forsikre de Herrer om, at de er meget store, og jeg forstaar derfor saa godt, at den højt-ærede Finansminister har opgivet denne Beskatningsmaade. Men da han samtidig fastholdt Ønsket om at lægge en betydelig Afgift paa Cigarerne, har han fundet den her foreslaaede Udvej, en Beskatning, som er prøvet paa et andet Omraade — jeg tænker paa Børsstempelskatten; jeg formoder, det er den Prøve, der er gjort med Hensyn til Børsstempelskatten, der har ført den højtærede Finansminister og Generaldirektoratet ind paa at søge at anvende Stempelskat paa dette nye Om-raade. Nu vil den højtærede Minister sikkert være enig med mig i, at Vanske-lighederne er større her end for Børs-stempelskattens Vedkommende, navnlig fordi Cigarfabrikationen ikke, saaledes som Vekselerervirksomheden, drives af, hvad man kunde kalde mere eller mindre regulære Forretninger, men i høj Grad drives som Enkeltmandsvirksomhed. Der er f. Eks. mange Cigararbejdere, som